

I bemærkningerne til forslaget hed det:

„Efter forslagsstillernes opfattelse bør dagpengene efter arbejdsløshedsforsikringen, den offentlige sygeforsikring og ulykkesforsikringslovgivningen fastsættes således, at de giver en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Dette indebærer, at man må opheve en række regler om begrænsning af deres størrelse, om ventetid (karenstid) og om ophør af dagpengeretten efter en vis tids udbetaling. Endvidere må reglerne om ydelse af invaliditetserstatninger m. v. efter ulykkesforsikringslovgivningen forbedres ved ophevelse af de særligt fastsatte begrænsninger.

Dette synspunkt har, for så vidt angår dagpengene efter arbejdsløshedsforsikringen, fundet udtryk i de betænkninger, folketingsudvalgene har afgivet i forbindelse med behandlingen af de seneste ændringer af loven om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Folketingstidende 1966-67 B sp. 57 og 1967-68 B sp. 959). Da forslagsstillerne herefter må regne med, at arbejdsministeren vil søge gennemført en forbedring af arbejdsløshedsunderstøttelsen efter retningslinjer, som svarer til de i dette forslag til folketingsbeslutning anførte, har man begrænset forslaget således, at det ikke omfatter ændringer af lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v.

Efter loven om den offentlige sygeforsikring er dagpengehjælpen såvel til lønarbejdere som til andre begrænset således, at den ikke kan overstige $\frac{4}{5}$ af medlemmets daglige fortjeneste inden for den sidste uge før sygemeldingen, ligesom den ikke kan overstige visse i loven angivne satser. Brøken $\frac{4}{5}$ bør forhøjes til $\frac{9}{10}$, og de i øvrigt i loven fastsatte begrænsninger, som ikke har relation til den pågældendes faktiske indtægter, bør bortfalde. Efter loven om forsikring mod følger af ulykkestilfælde udgør dagpengene $\frac{3}{4}$ af den tilskadekomnes dagløn, men kan dog ikke overstige en sats, som findes på grundlag af en i loven angiven årsløn. Loven om erstatning til tilskadekomne værnepligtige indeholder tilsvarende regler for dagpengenes størrelse, idet der dog indgår et skøn i beregningen. Brøken $\frac{3}{4}$ bør forhøjes til $\frac{9}{10}$, og de i øvrigt fastsatte begrænsninger bør ophæves.

De årslønninger, der som nævnt er angivet i ulykkesforsikringslovgivningen, danner endvidere en begrænsning for størrelsen af de erstatninger, der udbetales. Disse begrænsninger bør ophæves, således at erstatningerne beregnes på grundlag af den pågældendes faktiske årsløn, idet årslønnen, for så vidt angår værnepligtige m. fl., ligesom efter gældende lov må fastsættes efter et skøn. Endvidere bør der ikke som efter gældende regler finde nedsættelse sted med en tredjedel (værnepligtige: en fjerdedel), men kun med en tiendedel.

I loven om den offentlige sygeforsikring og i loven om forsikring mod følger af ulykkestilfælde er fastsat regler om ventetid (karenstid) således, at dagpenge efter sygeforsikringsloven ved kortere syg-